

Yenilenler Adına Nihan

– MustafaDoğan · 07 Eylül 2011

Beni yorma nihan
Sırtımda sinsi pusular var
Suya zehrini akıtan bir kabus bu
Elimi kolumu bağlayan
Sabrın acıtan yanlarına sakladım
Sükutun teslimiyetçi isyanlarını

Görmedim
Penceremin kör yanından geçmiş mutluluk
Üstelik sağlam yerimden vurmuş ihanet
Yani bacım yani gardaşım
Gözlerim neden saklıyor gördüklerini ?
Utaniyorum bu ucube derinlikten
Surlarım târumar

Bir kalemde silsem diyorum
Bir kalemde dünü dünden önceyi
Nasıl da özlemişim sınırsız bir gecede
Uçsuz bucaksız bir uykuyu

sû-i zan kokuyorum tepeden tırnağa sabahtan akşama sû-i zan
Beni yorma çok üşüyorum nihan
Yetinme sen söyle
Bu ne çetin imtihan

Ve sen kendini inkar ediyorsun bana inat
Yaralarımın yoldaş diyorsun her yıkılışında
Anlasana
Düşsem bir daha kalkamam
Etme nihan
Sende biliyorsun kıştan değil bu alabora
Bu iniltisiz yas
Bu eli yüreginde yaşamak
Denedim nihan
Başı salım ayakları serin yürümeyi

Tutunmadan sevmeyi
Her Őeyi denedim de
Yenemedim yenilmeyi